

Bayer Zsolt: Viharfelhők

2012 július 17. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Fohászzkodtam, hogy ne legyen cigány a tettes. Fohászzkodtam – kedves cigány kollégáim miatt, van közöttük riporter, biztonsági ember, takarító. Naponta találkozom velük, tisztelem őket, s borzalmas még belegondolni is, hogy Bándy Kata kiontott vére rájuk is fröccsenhet.

Péntek László a gyilkos. És cigány.

Azért kell mindenképpen kimondanunk ezt, mert mások majd el akarják hallgatni. És minden hallgatás azok malmára hajtja a vizet, akik polgárháborút akarnak.

Ezért kell nekünk kimondanunk: az a gyilkos állat cigány volt. És nem valami szexuálisan aberrált pszichopata. Nem holmi Csikatilo, az „X polgártárs”, nem Hasfelmetsz? Jack, nem. Péntek László egy munkanélküli cigány csupán, akinek van n?je, aki középs? ujját felemelve pózol a saját Facebook oldalán – akir?l egyetlen mondandó üvölt a fényképeit nézegetve: „Itt vagyok, cigány vagyok, tehettek nekem egy szívességet!”

Valahogy ez szokott üvölni ezekr?l.

Ilyen arckifejezéssel, ilyen metakommunikációval szoktak ácsorogni utcákon, aluljáróban, falvak kellős közepén. Ilyen pofát vágnak, miközben ütnek, rabolnak, ölnek. Odafönt a Zemplén egyik kicsi falujában mesélte nekem egy öregasszony: rendszeresen arra ébred éjszaka, hogy a cigányok bent vannak a konyhájában, szedik össze és viszik, ami mozdítható. Kicsike élelmet, még megmaradt, ócska, de azért használható háztartási eszközöket. – Tudja, olyankor összehúszom magam az ágyban. Ha csendben vagyok, talán az életem megmarad...

Ezt mesélte az öregasszony.

Nem tettem bele a filmembe, mert félttem attól, mi lesz, ha mindez megjelenik. Féltettem az ott maradó öregasszonyt, s félttem a „jogvédők” hisztériájától. Ha úgy tetszik, hát hazudtam, mert elhallgattam a valóság egy apró, ám annál jellemzőbb és iszonyatosabb részletét. Hiszen gyötörtöm már paraszat a fejemre, éppen eleget... Meghurcoltak a Cozma-gyilkosság után írt cikkem miatt, meghurcoltak tévémsoraim miatt, s egy idő után belefáradtam az ember.

Belefáradtam.

Ezért nem mutattam be azt sem, ahogy a Bódva völgyének egyik falujában az a legnagyobb problémája a cigányoknak, hogy leszédtek a templomtoronyba vivő falépcsőt, most meg nem tudnak felmenni, hogy ellopják a harangot.

Nem mutattam be, pedig ez is Magyarország.

Ezen a Magyarországon emberek százazreinek, sőt, millióinak meghatározó élménye, hogy a velük együtt élő cigányok meglopják, megverik, megalázzák, megölik őket.

Ezzel pedig most már szembe kell nézni. Tisztelettel, és kertelés nélkül.

Mindenféle ostoba, hazug, álszent „jogvédelem” és felelősség elhárítás nélkül. Mert az senkinek sem jó. Az csak árt. Árt a többségnek, és leginkább a cigányok velünk élő és tisztességes részének árt.

Cozma meggyilkolása és két társának megnyomorítása után Mohácsi Viktória azt bírta mondani, hogy egy szokványos kocsmai verekedésről van szó, és Cozma provokálta a cigányokat. Mohácsi Viktória többet ártott ezzel a két mondatával a saját fajtájának, mint amennyit akárhány gárdista ártani tudna.

Most nagyon nem kellene megszólalnia egyik „jogvédőnek” sem, kiderítve, hogy igazából Bándy Kata tehet a sorsáról. Miképpen nagyon nem kellene megszólalniuk azoknak sem, akik ilyenkor az „irtsunk ki minden cigányt” jelszóban látják a megoldást.

De mondani mégis muszáj valamit. Mert nem nézhetünk félre illedelmesen, fintorogva, mintha kutyapiszkot fedeztünk volna fel a bálteremben.

Mindenekelőtt meg kellene szólalniuk a cigányoknak. Ideje lenne a bocsánatkérésnek, ideje lenne a szembenézésnek önmagukkal. A nyomor, a szegénység, a kilátástalanság ugyanis nem mentség semmire. Ha majd mentség lesz, akkor eljött a Mad Max világa. És akkor majd tényleg nem kell semmit sem mondani. Akkor elég lesz lenni...

Mentőseket, tanárokat verni, mindent ellopni, öregasszonyokat kirabolni és agyonverni, felfegyverkezve diszkóba menni, ott mindenkibe belekötni, majd ölteni, a haldokló segítségére sietőket megszünni, fejbe rúgni – és igen: Bándy Katát megkínózni, megerőszakolni, kirabolni és megölni, csak azért, mert „gádzsi”, s mert éppen arra járt: ez nem tolerálható. Ha a cigány közösség nem lel valami megoldást, hogy kiirtsa ezt a mentalitást saját fajtájából, akkor ki kell mondani:

lehetetlen velük együtt élni.

Ez a tét most.

S nem melleleg mondjuk ki bátran: hiába uszítanak idióta gazemberek a rendőrség ellen, a rendőrök az utóbbi időben kiváló munkát végeztek. A maffiózók, korrupt rendőrök letartóztatásával mintha elindult volna a rendteremtés abban az „államgépben”, ami Gyurcsányék és a szocialisták nyolc éve alatt fertelmes bűzt árasztva

szétrohadt. Az pedig, hogy Bándy Kata gyilkosa egy hét alatt rendfőrkézre került, szintúgy nagyon rendben van.

Amúgy pedig nincsen rendben semmi sem.

Ideje, hogy a Csak a szél című propagandafilm után elkészüljön a Csak a csend című is. Falvaink ágyban retteg, néma öregasszonyairól. És az érdeklődés, amit Bándy Kata és meggyilkolt, meggyalázott társai hagytak maguk után.

Ideje az érdeklődés szónak. Mert gyűlönek a viharfelhők, honfitársaim, cigányok és magyarok, akik félték a Jóistent...
Bayer Zsolt - magyarhirlap.hu

Ajánló